

Asia C-87/20

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

19.2.2020

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Bundesfinanzhof (Saksa)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

15.10.2019

Valittaja:

Hauptzollamt B

Vastapuoli:

XY

[--]

BUNDESFINANZHOF

VÄLIPÄÄTÖS

Asiassa

Hauptzollamt B

vastaaja ja Revision-asian valittaja

vastaan

XY

kantaja ja Revision-asian vastapuoli

[--]

joka koskee takavarikointia tuontiluvan puuttumisen vuoksi,

VII jaosto

on tehnyt 15.10.2019 pitämässään istunnossa seuraavan välipäätöksen: **[alkup. s. 2]**

M ä r ä y s o s a

1. Euroopan unionin tuomioistuimelle esitetään seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

Onko asetuksen N:o 865/2006 57 artiklan 5 kohdan a alakohtaa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2015/870, tulkittava siten, että tuojan, joka tuo mukanaan yhteensä enemmän kuin 125 grammaa (g) sampikalojen (*Acipenseriformes spp.*) kaviaaria pakkauksissa, joista jokainen on merkitty, eikä esitä siitä (jälleen)vientiasiakirjaa eikä tuontilupaa, on annettava pitää enintään 125 grammaa kaviaaria, jos tuonin tarkoituksena ei ole mikään asetuksen N:o 865/2006 57 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainituista?

Mikäli tähän kysymykseen vastataan myöntävästi:

Kuuluvatko unionin tullialueelle tuodut yksilöt asetuksen N:o 338/97 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin henkilökohtaisiin esineisiin ja kotiesineisiin myös silloin, jos tuoja selvittää maahantuonin yhteydessä, että hän haluaa lahjoittaa ne tämän jälkeen muille henkilöille?

2. Asian käsittelyä lykätään, kunnes Euroopan unionin tuomioistuin on antanut ratkaisunsa ennakkoratkaisukysymyksistä.

P e r u s t e l u t

I.

- 1 Kantaja ja Revision-asian vastapuoli (jäljempänä kantaja) saapui joulukuussa 2015 vastaajan ja Revision-asian valittajan (jäljempänä Hauptzollamt) lentoasemalla sijaitsevan tullitoimipaikan kautta unionin tullialueelle ja käytti vihreää ”ei tullattavaa” -uloskäyntikaistaa. Hän toi mukanaan kaviaaria (musta Beluga, jonka latinankielinen nimi on *Huso Huso*) kuusi pakkausta, joista jokainen sisälsi 50 grammaa kaviaaria. Hauptzollamt takavarikoi kaviaarin sillä perusteella, että liittovaltion luonnonsuojelulain (Bundesnaturschutzgesetz) ([– –] jäljempänä BNatSchG [– –]) 51 §:n 2 momentin mukaiset luvat puuttuivat.
- 2 Tästä nostettu kanne menestyi osittain. Finanzgericht antoi tuomion, jonka mukaan sampikalojen, myös kasvatettujen yksilöiden, munat, kuuluvat luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta niiden kauppaa sääntelemällä 9.12.1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 liitteen B soveltamisalaan, sellaisena kuin kyseinen asetus on muutettuna luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta niiden kauppaa sääntelemällä annetun neuvoston

asetuksen (EY) N:o 338/97 muuttamisesta 1.12.2014 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 1320/2014 **[alkup. s. 3]**. Kaviaarin maahantuonti edellyttää siten tuontilupaa, jota ei ole tähän mennessä esitetty. Kantaja olisi kuitenkin saanut tuoda luvatta kaksi pakkausta, koska hän ei käytä niitä kaupallisiin tarkoituksiin vaan halusi lahjoittaa ne lapsilleen tai käyttää ne itse. Luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta niiden kauppaa sääntelemällä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 4.5.2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 865/2006 57 artiklan 5 kohta, sellaisena kuin kyseinen asetus on muutettuna neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 865/2006 muuttamisesta luonnonvaraisten eläinten ja kasvien kaupan osalta 5.6.2015 annetulla komission asetuksella (EU) 2015/870, [– –] on vapautettuja määriä koskeva säännös, jolla pienet määrät, joita ei ole tuotu kaupallisiin tarkoituksiin, vapautetaan tietyin edellytyksin lupavelvoitteesta. Ei ole perusteltua poissulkea tätä vähäistä vapautettua määrää kokonaan, jos määrä ylitetään, kun riita-asian olosuhteiden perusteella ei ole mitään viitteitä kaupallisesta tuonnista. Takavarikko on siksi siltä osin lainvastainen, että Hauptzollamt ei ole jättänyt kantajalle kahta pakkausta kaviaaria.

- 3 Hauptzollamt on valittanut tästä tuomiosta. Sen näkemyksen mukaan ylitettäessä asetuksen N:o 865/2006 57 artiklan 5 kohdassa mainittu määrä on takavarikoitava koko sampikalojen kaviaarin tuotu määrä, koska tuontilupa puuttui. Tästä riippumatta kyseessä eivät ole myöskään enää henkilökohtaiset esineet ja kotiesineet, jos kaviaari on tarkoitettu lahjaksi kolmansille henkilöille.

II.

- 4 [Asian käsittelyn lykkääminen] [– –]
 5 [Ennakkoratkaisukysymysten toistaminen] [– –] **[alkup. s. 4]** [– –]
 6 [– –]
 7 [– –]

III.

- 8 Jaoston näkemyksen mukaan nyt käsiteltävässä asiassa on sovellettava asetusta N:o 338/97 ja asetusta N:o 865/2006 (kumpaakin edellä mainitussa muodossa). Näiden asetusten tulkinnasta vallitsee epäilyjä, joilla on merkitystä nyt käsiteltävän asian ratkaisemisen kannalta.
- 9 **Sovellettava unionin oikeus:**
- 10 Asetuksen N:o 338/97 2 artiklan b alakohdan sanamuoto on seuraava:

”Tässä asetuksessa tarkoitetaan – – ’yleissopimuksella’ villieläimistön ja -kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevaa yleissopimusta (CITES)”.

11 Asetuksen N:o 338/97 2 artiklan j alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Tässä asetuksessa tarkoitetaan – – ’henkilökohtaisilla tavaroilla tai kotiesineistöllä’ kuolleita yksilöitä, niiden osia ja niistä tehtyjä tuotteita, jotka kuuluvat yksityishenkilölle ja ovat tai voivat olla osa hänen tavanomaista esineistöään tai omaisuuttaan”.

12 Asetuksen N:o 338/97 2 artiklan t alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Tässä asetuksessa tarkoitetaan – – ’yksilöllä’ elävää tai kuollutta liitteissä A–D mainittua eläintä tai kasvia tai niistä saatua osaa tai tuotetta, joka muodostaa osan jostain muusta tavarasta [––]”.

13 Asetuksen N:o 338/97 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan sanamuoto on seuraava:

”Liitteessä B luetellaan **[alkup. s. 5]**

14 a) ne yleissopimuksen liitteessä II luetellut lajit, joita ei ole lueteltu liitteessä A ja joiden suhteen jäsenvaltiot eivät ole tehneet varaumaa”.

15 Asetuksen N:o 338/97 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan sanamuoto on seuraava:

”Liitteessä B lueteltujen lajien yksilöiden tuonti yhteisöön tämän asetuksen mukaisesti edellyttää tarpeellisten tarkastusten tekemistä ja tätä ennen määräjäsenvaltion hallintoviranomaisen myöntämän tuontiluvan esittämistä ensin tuontirajan tulliasemalla.”

16 Asetuksen N:o 338/97 7 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä virkkeessä säädetään seuraavaa:

”Henkilökohtaiset esineet ja kotiesineet

Poiketen siitä, mitä 4 ja 5 artiklassa säädetään, näissä artikloissa olevia säännöksiä ei sovelleta tämän asetuksen liitteissä A–D lueteltuihin kuolleisiin yksilöihin tai niiden osiin ja niiden johdannaisiin, jos kyseessä ovat henkilökohtaiset esineet tai kotiesineistö, jotka on tuotu yhteisöön tai viety tai jälleenviety yhteisöstä komission – – 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen antamien säännösten mukaisesti”.

Asetuksen N:o 338/97 liitteet:				
	Liite A	Liite B	Liite C	Suomenkielinen nimitys
[––]				
ACTINOPTERYGII				Luukalat

ACIPENSERIFORMES				SAMPIKALAT
		ACIPENSERIFORMES spp. (II) (lukuun ottamatta liitteeseen A sisältyviä lajeja)		Sampikalat
[--]				

18 Asetuksen N:o 865/2006 57 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Asetuksen (EY) N:o 338/97 7 artiklan 3 kohdassa säädetään, että mainitun asetuksen 4 artiklan säännöksistä voidaan poiketa henkilökohtaisten tavaroiden ja kotiesineistön osalta; tätä poikkeusta ei sovelleta yksilöihin, joita käytetään kaupallisessa hyötymistarkoituksessa, myydään, asetetaan näytteille kaupallisessa tarkoituksessa, pidetään myyntiä varten, tarjotaan myytäväksi tai kuljetetaan myytäväksi. [--]

2. [--]

3. Kun henkilö, jonka vakinainen asuinpaikka on yhteisön alueella, tuo yhteisöön ensimmäisen kerran henkilökohtaisia tavaroita tai kotiesineistöä, mukaan lukien metsästysmuistot, joiden valmistamiseen on käytetty asetuksen (EY) N:o 338/97 liitteessä B [alkup. s. 6] lueteltujen lajien yksilöitä, tullille ei tarvitse esittää tuontilupaa edellyttäen, että sille esitetään (jälleen)vientiasiakirjan alkuperäiskappale ja sen jäljennös.

4. [--]

5. Poiketen siitä, mitä 3 ja 4 kohdassa säädetään, (jälleen)vientilupaa tai tuontilupaa ei tarvitse esittää, jos yhteisöön tuodaan tai jälleentuodaan seuraavia asetuksen (EY) N:o 338/97 liitteessä B lueteltuihin lajeihin liittyviä tuotteita:

a) enintään 250 grammaa sampikalojen (*Acipenseriformes* spp.) kaviaaria henkilöä kohti; [--].

19 **Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora (jäljempänä CITES-vleissopimus):**

20 Conf. 12.7 (Rev. CoP17) – Conservation of and trade in sturgeons and paddlefish

[--]

The conference of the parties to the convention

[--]

2. Recommends, with regard to regulating trade in sturgeon products, that:

[– –]

e) Parties consider the harmonization of their national legislation related to personal exemptions for caviar, to allow for the personal effects exemption under Article VII, paragraph 3, of the Convention and consider limiting this exemption to no more than 125 grams of caviar per person;

[– –]

Conf. 13.7 (Rev. CoP17) – Control of trade in personal and household effects

[– –]

The conference of the parties to the convention

[– –]

3. Agrees that parties shall:

a) [– –]

b) not require export permits or re-export certificates, for personal or household effects which are dead specimens, parts or derivatives of Appendix-II species except:

[– –]

(iv) for the following, where the quantity exceeds the specified limits:

- caviar of sturgeon species (*Acipenseriformes spp.*) – up to a maximum of 125 grams per person whereby the container has to be labelled in accordance [alkup. s. 7] with Resolution Conf. 12.7 (Rev. CoP17);

[– –]

21 Annex 1 – Guidelines for interpretation of personal and household effects [– –]

Definition of ‘personal und household effects’

8. Specimens must be personally owned or possessed for non-commercial purposes. This excludes use for commercial gain, sale, and display for commercial purposes, keeping for sale, offering for sale or transport for sale.

[– –]

22 **Sovellettava kansallinen lainsäädäntö:**

23 BNatSchG:n 51 §:n 2 momentin ensimmäisen virkkeen sanamuoto on seuraava:

”Jos tullivalvonnassa todetaan, että eläimiä tai kasveja tuodaan maahan, kuljetetaan maan kautta tai viedään maasta ilman säädettyjä lupia tai muita asiakirjoja, tulliviranomaisten on takavarikoitava ne.”

IV.

- 24 On epävarmaa, miten nyt käsiteltävää asiaa pitäisi arvioida unionin oikeuden kannalta.
- 25 1. Hauptzollamtin Revision-valituksesta annettava ratkaisu riippuu siitä, onko asetuksen N:o 865/2006 57 artiklan 5 kohdan a alakohdassa mainittu määrä vapaaraja vai vapautettu määrä. Jos tulkittaisiin, että kyseessä on vapaaraja, Hauptzollamt on menetellyt perustellusti takavarikoidessaan kaikki kantajan tuomat määrät eli kuusi pakkausta kaviaaria. Jos kyseessä on sitä vastoin vapautettu määrä, vain neljä pakkausta voidaan takavarikoida. Muut kaksi 50 gramman kaviaaripakkausta pitäisi luovuttaa kantajalle, koska kyseessä ovat henkilökohtaiset esineet tai kotiesineet. Hauptzollamtin tietojen mukaan asetuksen N:o 865/2006 57 artiklan 5 kohdan a alakohtaa tulkitaan jäsenvaltioissa eri tavoin.
- 26 a) Sampikalaja (latinan kielellä *Acipenseriformes spp.*) suojellaan CITES-yleissopimuksen II liitteen nojalla (asetuksen N:o 338/97 3 artiklan 2 kohdan a alakohta luettuna yhdessä 2 artiklan b alakohdan kanssa). Se mainitaan tästä syystä asetuksen N:o 338/97 liitteessä B. Suojeltuihin lajeihin kuuluvat myös kasvatetut eläimet ja niiden munat (asetuksen N:o 338/97 2 artiklan t alakohta).
- 27 Kun tuodaan liitteen B lajien yksilöitä yhteisöön, tuontitullitoimipaikassa on asetuksen N:o 338/97 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla lähtökohtaisesti esitettävä **[alkup. s. 8]** määräjäsenvaltion hallintoviranomaisen myöntämä tuontilupa. Tämä ei kuitenkaan asetuksen N:o 338/97 7 artiklan 3 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaan päde liitteissä A–D lueteltuihin kuolleisiin yksilöihin tai niiden osiin ja niiden johdannaisiin, jos kyseessä ovat henkilökohtaiset esineet tai kotiesineistö, jotka on tuotu yhteisöön komission säätämää menettelyä noudattaen. Tällä perusteella komissio on säätänyt asetuksen N:o 865/2006 57 artiklassa asiakirjojen esittämistä koskevaan velvoitteeseen liittyvistä helpotuksista ja sitä koskevista poikkeuksista. Asetuksen N:o 865/2006 57 artiklan 5 kohdan a alakohdassa säädetään vastaavasti, luettuna yhdessä sen 3 kohdan ensimmäisen alakohdan kanssa, että tuotaessa maahan sampikalajien (latinan kielellä *Acipenseriformes spp.*) kaviaaria enintään 125 grammaa henkilöä kohti asetuksen N:o 865/2006 66 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuissa pakkauksissa, joista jokainen on merkitty, ei edellytetä määrävalltion tuontilupaa eikä asetuksen N:o 865/2006 57 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua (jälleen)vientiasiakirjaa siltä osin kuin kyseessä on sellaisten henkilöiden henkilökohtaisten esineiden tai kotiesineiden tuonti, joilla on vakinainen asuinpaikka yhteisön alueella.
- 28 Jos asetuksen N:o 865/2006 57 artiklan 5 kohdan a alakohdan edellytykset eivät kuitenkaan täyty eikä maahantuojalla ole vaadittavaa tuontilupaa tai tarvittaessa

alkuperämaan vientiasiakirjoja, tulliviranomaisten on takavarikoitava maahan tuotu kaviaari BNatSchG 51 §:n 2 momentin ensimmäisen virkkeen nojalla.

- 29 b) Nyt käsiteltävän asian arvioimiseksi on ratkaisevaa, voiko kantaja vedota asetuksen N:o 865/2006 57 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun asiakirjojen esittämistä koskevasta velvoitteesta tehtävään poikkeukseen, ja missä laajuudessa hän voi siihen vedota, koska hänellä ei ollut tuontilupaa eikä vientiasiakirjaakaan. Esiin tulee erityisesti kysymys siitä, mitä oikeudellisia seurauksia on sillä, jos maahan tuotu kaviaarin kokonaismäärä (nyt käsiteltävässä asiassa 300 grammaa sampikalojen (Beluga), latinan kielellä *Huso*, kaviaaria) ylittää 125 gramman määrän henkeä kohti.
- 30 aa) Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin katsoo, että kun asetuksen N:o 865/2006 57 artiklan 5 kohdan a alakohdassa mainittu määrä ylittyy, koko maahan tuotu määrä on takavarikoitava.
- 31 Tätä puoltavat CITES-yleissopimuksen sekä asetuksen N:o 338/97 ja asetuksen N:o 865/2006 tavoitteet suojella uhanalaisia eläin- ja kasvilajeja (vrt. asetuksen N:o 338/97 johdanto-osan 1 ja 2 perustelukappale), koska tällä tavoin voidaan yksinkertaisesti ja tehokkaasti huolehtia säännösten noudattamisesta. Tällä tulkinnalla vahvistetaan lisäksi asiakirjojen esittämistä koskevaa velvoitetta ja varmistetaan, että poikkeus [alkup. s. 9] asiakirjojen esittämistä koskevasta velvoitteesta rajataan tosiasiallisesti koskemaan vain pienten määrien tuontia. Jos etu myönnetään vain silloin, jos joko noudatetaan suurinta sallittua määrää tai esitetään tarvittavat asiakirjat, voidaan tuonin yhteydessä ilman muuta todistelun vastaanottamista ratkaista, onko tavara jätettävä tuojalle. Muussa tapauksessa pitäisi kerätä näyttöä siitä, että kyseessä ei ole kaupallinen tuonti, jotta voidaan ratkaista, onko henkilölle, joka ei ole noudattanut säännöksiä, jätettävä tästä rikkomisesta huolimatta osa tavarasta. Jos silloin, kun tuodaan ilman asiakirjoja maahan suurempi määrä kaviaaria kuin 125 grammaa, jätetään osa määrästä tuojalle, voisi viime kädessä myös suurempien kaviaarimäärien tuonti hyötyä ainakin osittain helpotuksesta.
- 32 Asetuksen N:o 865/2006 57 artiklan 5 kohdan a alakohdan suppeaa tulkintaa siten, että kyseessä on vapaaraja, puoltaa sekin, että asetuksen N:o 865/2006 57 artiklan 5 kohdan a alakohdassa ei säädetä siitä, että sallitun 125 gramman määrän ylittävä tuotu kaviaarimäärä olisi korvattava maksun suorittamisella. Tämä olisi ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen näkemyksen mukaan ristiriidassa myös edellä mainittujen oikeusperusteiden tavoitteiden kanssa. Jos kyseessä on vapaaraja, henkilölle, joka tuo maahan enemmän kuin 125 grammaa kaviaaria, ei ole ennalta arvioiden mitään mahdollisuutta saada pitää edes osaa määrästä esittämättä vaadittavia asiakirjoja.
- 33 Sitä vastaan, että maahan tuodut tavarat mahdollisesti jaotellaan asiakirjoja edellyttämättömään ja asiakirjoja edellyttävään ja siten takavarikoitavaan osaan, puhuu sekin, että voimassa on 125 gramman määrä ”henkilöä kohti”. Tilanne ei siten ole rinnastettavissa yhteislähetukseen, joka sisältää pakkauksia useille

- yksittäisille vastaanottajille ja joiden osalta Euroopan unionin tuomioistuin sallinut käsittelyn vähäarvoisina lähetyksinä, jos jokainen pakkaus sisältää vain tavaroita, joiden yhteisarvo on enintään 22 euroa (vrt. [tuomio 2.7.2009, Har Vaessen Douane Service, C-7/08, EU:C:2009:417] [– –] yhteisön tullittomuusjärjestelmän luomisesta 28.3.1983 annetun asetuksen (ETY) N:o 918/83 27 artikla [– –], sellaisena kuin se on muutettuna yhteisön tullittomuusjärjestelmän luomisesta annetun asetuksen (ETY) N:o 918/83 muuttamisesta 7.11.1991 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3357/91).
- 34 Asetuksen N:o 865/2006 57 artiklan 5 kohdan a alakohdan suppeaa tulkintaa vapaarajaksi puoltavat lisäksi CITES-yleissopimuksen sopimusvaltioiden konferenssin (CoP) 12.7 päätöslauselman 2 kappaleen e kohta ja 13.7 päätöslauselman 3 kappaleen b kohdan iv alakohta, jonka mukaan henkilökohtaista käyttöä koskeva poikkeus pitäisi rajata enintään 125 grammaan henkilöä kohti **[alkup. s. 10]** ("limiting this exemption to no more than 125 grams of caviar per person").
- 35 bb) Asetuksen N:o 865/2006 57 artiklan 5 kohdan a alakohdan tulkinta siten, että tuojalle voidaan jättää määrän ylittyessä vähintään 125 grammaa kaviaaria vapautetuksi määräksi, ei ole poissuljettu. Hauptzollamtin tietojen mukaan asetuksen N:o 865/2006 57 artiklan 5 kohdan a alakohtaa tulkitaan ja sovelletaan unionin jäsenvaltioissa epäyhtenäisesti, mikä edelleen vahvistaa ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen epävarmuutta.
- 36 Tämän säännöksen sanamuodosta tai CoP:n 12.7 ja 13.7 päätöslauselmasta ei voida yksiselitteisesti päätellä, että kaviaarin tuontia koskisi automaattisesti kaikilta osin asiakirjojen esittämistä koskeva velvoite, jos 125 gramman määrä ylitetään. Asetuksen N:o 865/2006 57 artiklan 5 kohdan a alakohtaa vastaavia sanamuotoja on esimerkiksi asetuksen N:o 1186/2009 (jäljempänä asetus N:o 1186/2009) 23 artiklan 2 kohdassa vähäisten tavaralähetysten osalta ("vähäarvoisella tavaralla" tarkoitetaan tavaroita, joiden todellinen kokonaisarvo ei ylitä 150:tä euroa lähetystä kohti) ja asetuksen N:o 1186/2009 27 artiklassa, joka koskee yksityishenkilön toiselle yksityishenkilölle osoittamien tavaralähetysten määrällisiä rajoituksia ("Enimmäismäärät"). Näissä säännöksissä vahvistettuja määriä käsitellään kuitenkin vapautettuina määrinä, jotka on joka tapauksessa jätettävä tuojalle.
- 37 Samalla asetuksen N:o 865/2006 57 artiklan 5 kohdan a alakohdasta tulisi seuraamuksen luonteinen, jos se tulkittaisiin vapaarajaksi, eikä tämä ole pääteltävissä ainakaan säännöksen sanamuodosta. Asetuksen N:o 865/2006 57 artiklan 5 kohdan a alakohdassa säädetään ainoastaan, että tiettyjä kaviaarimääriä tuotaessa asiakirjojen esittämistä ei edellytetä. Tästä riippumatta lajien suojelua koskevien säännösten rikkomisesta voi olla myös rikosoikeudellisia seuraamuksia.
- 38 Tämän lisäksi enintään 125 gramman kaviaarimäärän tuontia pidetään CITES-yleissopimuksessa ja asetuksen N:o 865/2006 57 artiklan 5 kohdan a alakohdassa

ilmeisesti harmittomana sampikalakannan säilymisen kannalta. Näitä määriä noudatetaan samalla tavoin, jos alun perin tuodaan vain enintään 125 grammaa kaviaaria ja jos maahantuojalle tämän määrän ylittyessä jätetään 125 grammaa kaviaaria.

- 39 2. Jos ensimmäiseen kysymykseen on vastattava myöntävästi, valitusasian ratkaisu riippuu vielä siitä, ovatko maahan tuodut yksilöt myös silloin asetuksen N:o 338/97 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja henkilökohtaisia esineitä tai kotiesineitä, jos tuoja esittää tapahtuman yhteydessä haluavansa lahjoittaa ne tuonnin jälkeen **[alkup. s. 11]** muille henkilöille. Jos näin on, kantajalle olisi jätettävä riidanalaisessa tapauksessa kaksi 50 gramman kaviaaripakkausta.
- 40 Sitä, että yksilöä voidaan pitää henkilökohtaisena esineenä tai kotiesineenä vain sillä edellytyksellä, että se on tarkoitettu tuojalle itselleen, puoltaa asetuksen N:o 338/97 2 artiklan j alakohdan sanamuoto, jossa viitataan ”yksityishenkilön” omaisuuteen (englanniksi ”part of his normal goods and chattels”, ranskaksi ”partie de ses biens et effets normaux”).
- 41 Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen mielestä maahan tuotu yksilö voi olla henkilökohtainen esine myös silloin, jos tuoja haluaa lahjoittaa sen tuonnin jälkeen muille henkilöille (ns. tuliainen tai matkamuisto), jos ei ole mitään syitä pitää tätä kaupallisena tarkoituksena.
- 42 Asetuksen N:o 338/97 2 artiklan j alakohdassa erotetaan toisistaan käsitteet ”kotiesineistö” ja ”henkilökohtaiset tavarat”. Kotiesineistönä voidaan pitää esineitä, jotka kuuluvat yksityishenkilön henkilökohtaiseen elämään ja jotka on tarkoitettu säilymään pysyvästi hänen kotitaloudessaan. ”Henkilökohtainen tavara” näyttää sitä vastoin olevan tavara, jota käytetään henkilön henkilökohtaisiin tarpeisiin tai on tarkoitettu niitä varten. Asetuksen N:o 338/97 2 artiklan j alakohdassa tai asetuksen N:o 865/2006 57 artiklan 5 kohdan a alakohdassa ei edellytetä, että tämä henkilö käyttäisi tavaraa tai kuluttaisi sen. Yhtä vähän tuojan aikomuksista mainitaan myöskään asetuksen N:o 865/2006 57 artiklan 5 kohdan a alakohdassa. Vaikuttaa siis siltä, että käsite ”henkilökohtainen tavara” ei välttämättä ole sidoksissa siihen, että yksilö jäisi tuojalle.
- 43 Jaosto on todennut valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25.2.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/12/ETY [– –] 8 artiklassa ja tämän direktiivin perusteella annetun kansallisen tupakkaverolain, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 2007, 20 §:n 1 momentissa säädetyistä verovapautuksesta, että valmisteverolliset tavarat hankitaan yksityisen ostajan tarpeisiin myös silloin, jos ne on tarkoitettu antaa lahjaksi asianomaisen ja toisen yksityishenkilön välisten tiiviiden henkilökohtaisten suhteiden vuoksi. Sen mukaisesti ostaja tekee hankinnan omiin tarpeisiinsa silloinkin, jos hän ostaa omalla päätöksellään lahjoja perheenjäsenilleen. Hänelle koituu näet menoja, jotka eivät ole yhteydessä toimeksiantosuhteeseen ja joista ei voida odottaa kustannusten korvausta kolmansilta osapuolilta [– –] **[alkup. s. 12]** [– –].

- 44 Samoin perustein ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin pitää nyt käsiteltävässä asiassa kantajan maahan tuomia kahta 50 gramman kaviaaripakkausta kantajan henkilökohtaisena tavarana silloinkin, kun tämä haluaisi lahjoittaa tämän osan maahan tuodusta kaviaarin kokonaismäärästä lapsilleen ja on ilmoittanut tämän jo maahantuonnin yhteydessä. Tässä tapauksessa ei ole havaittavissa, että kyseessä olisi asetuksen N:o 865/2006 57 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kaupallinen tarkoitus.
- 45 CoP:n 13.7 päätöslauselman liitteessä 1 oleva 8 kohtakaan ei ole ristiriidassa tämän päätelmän kanssa, kun sen mukaan yksilöiden on oltava henkilökohtaisessa omistuksessa tai tarkoitettu muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin. Kun ensimmäisessä vaihtoehdossa on lähtökohtana se, että maahantuoja ei lahjoita yksilöitä vaan pitää ne itse, toinen vaihtoehto ("possessed for non-commercial purposes") on muotoiltu pidemmälle, koska henkilökohtainen tarkoitus ei liity henkilökohtaiseen omistukseen.
- 46 Näistä oikeudellisista seikoista riippumatta ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin pitää myös käytännön kannalta arveluttavana, että asetuksen N:o 865/2006 57 artiklan 5 kohdan a alakohdan mukainen asiakirjojen esittämistä koskeva vapautus evätään pelkästään sen vuoksi, että tarkoituksena on selvitetty olevan kaviaarin lahjoittaminen. Tällainen tulkinta herättää sen kysymyksen, miten maahantuojan aiomukset voitaisiin tutkia luotettavasti tulliselvityksen yhteydessä. Viime kädessä maahantuoja, joka esittää lahjoitusaikomuksensa, asetetaan heikompaan asemaan kuin maahantuoja, joka väittää haluavansa pitää kaviaarin itsellään tai ei ylipäänsä lausu asiasta mitään, koska häneltä evätään asiakirjojen esittämistä koskeva vapautus. Tämän lisäksi tulliselvityksen yhteydessä alun perin esitetystä aiomuksesta saatetaan luopua maahantuonnin jälkeen. Lopuksi on todettava, että ei ole ymmärrettävissä, miksi yhtäältä kaviaaria voidaan tuoda 125 grammaa ilman asiakirjoja, jos maahantuoja käyttää kaviaarin itse tai jos hän kutsuu läheisiään syömään, kun toisaalta asiakirjojen esittämistä koskeva velvoite on voimassa, jos maahantuoja haluaisi lahjoittaa kaviaarin näille henkilöille maahantuonnin jälkeen.
- 47 Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen epävarmuutta asetuksen N:o 865/2006 57 artiklan 5 kohdan a alakohdan tulkinnasta vahvistaa se, että kysymykseen siitä, voidaanko lahjaksi tuotuja tavaroita kohdella henkilökohtaisina esineinä tai kotiesineinä, vastataan Hauptzollamtin tietojen mukaan eri tavalla eri jäsenvaltioissa.